

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614204090
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2614204090.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: O. P., nar. XX.XX.XXXX a J. P., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, deti rodičov - matky: S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, D. K., zastúpená advokátkou: JUDr. Mária Trylčová, J. Kráľa 738/12, Senica a otca: K. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, zastúpený advokátkou: JUDr. Alena Arbetová, Nám. sv. Martina 3/A, Hlohovec, v konaní o návrhu matky na vydanie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo dňa 5. mája 2014, č.k. 4P/25/2014-12, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že návrh matky **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zveril mal. O. P., nar. XX.XX.XXXX a mal. J. P., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec je povinný prispievať na výživu mal. O. sumou 30,- Eur mesačne a na výživu mal. J. sumou 30,- Eur mesačne s účinnosťou od 29.04.2014, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Otcovi zakázal styk s maloletými deťmi a vyslovil, že toto predbežné opatrenie platí do právoplatnosti rozhodnutia o zmene úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom. Rozhodnutie odôvodnil len právne s použitím § 74 ods. 1 O.s.p., § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. a), b), f), § 76 ods. 4 a § 171 ods. 2 O.s.p. V uznesení konštatoval správnosť skutkových a právnych dôvodov uvedených v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami, návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovel, považujúc ho za dôvodný.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec detí prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť. Uviedol, že s predbežným opatrením nesúhlasí, nakoľko nie je dôvod na jeho vydanie. Matka nikdy nepreukázala, že by maloletým deťom hrozila od neho hrozila akákoľvek ujma. Popiera to a zdôrazňuje, že nikdy by maloletým neublížil. Majú voči sebe veľmi citový vzťah a majú sa spolu radi. Tvrdenia matky sú tak v rozpore s jej dlhodobým názorom o výchove maloletých formou striedavej starostlivosti a tým, že nikdy nebol problém vo vzťahu k starostlivosti o deti z jeho strany. Matkine nové obavy pramienia zrejme zo skutočnosti, že jej druh W. K. sa chce stať otcom ich detí alebo chce iba vyrobiť dôkazy v trestnom konaní. Konštatovanie, že mal. O. a J. fyzicky trestal je úplným nezmyslom. Nikdy by svoje deti neudrel, prijal všetko, čo matka chcela v rámci rozvodu aj vyporiadania len preto, aby nestratil svoje dcéry, ktoré má nadovšetko rád. Nie je pravda, že by u neho nedodržiavali hygienu, sprchujú sa každý deň, radi sa kúpu vo vani a čo sa týka učenia s O. pravidelne sa s ňou učí, dokonca mu dcéra povedala, že sa jej učí s ním lepšie. Snaží sa jej učivo vysvetliť názorne, zjednodušene. Sama matka v návrhu volí iba všeobecné pojmy, ktoré majú za cieľ len jeho očiernenie pred súdom. Nakoľko matka nemôže disponovať dôkazmi snaží sa na súd pôsobiť emotívne. Súd jej irelevantné tvrdenia zobral vážne bez toho, aby žiadal ich preukázanie. Matka ako jediný argument uviedla akési fyzické príznaky „psychickej nepohody“. Súd sa k tomuto odbornému pojmu nevyjadril. Matka nemá vzdelanie na náležité psychologické závery, sú len je subjektívnymi

tvrdeniami, tie však uviedla v návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ale neuviedla v úradnom zázname zo dňa 28.04.2014. Matka dokonca zamĺčala podstatnú skutočnosť, tzn. prečo mal. J. dňa 26.04.2014 pôsobila ospalo. Maloleté deti s ňou aj s jej priateľom prišli k otcovi o 21.15 hod., po celodennej oslave a pravdepodobne potom ako mal. J. v aute zaspala. Zdôraznil, že Zákon o rodine umožňuje zakázať styk rodiča s maloletým, avšak len v tom prípade, ak to je nevyhnutné a je preukázané, že je to v záujme maloletého. Zákonodarca sa takto snaží zabrániť špekuláciám zo strany druhého rodiča. Matka svoje tvrdenia nepodložila relevantnými skutočnosťami, nakoľko ani nemohla. V návrhu, v úradnom zázname zo dňa 28.04.2014 sa uvádza, že jej vadí, že maloleté chodia do kostola. V tomto smere upozorňuje na čl. 4 Zákona o rodine, podľa ktorého majú rodičia právo vychovávať deti v zhode s vlastným náboženským a filozofickým presvedčením. Ak matke vadí, že s deťmi občas chodí do kostola, mala mu to povedať a nie nehospodárne podať návrh na zákaz styku. Navyše odmieta, že by išlo o návštevy tak frekventované ako uvádza matka. Pokiaľ matka tvrdí, že mal. O. jej posielal správy, aby pre ne prišla, ak takéto správy existujú nech ich matka predloží. O maloleté deti pokiaľ sú u neho sa riadne stará a nevie odkiaľ matka prišla na svoje závery, avšak do podania návrhu na zákaz styku ich nikdy neuviedla, ani mu nikdy nepovedala, že by maloleté k nemu nechceli ísť. Z toho ako sa k nemu maloleté deti správajú je zrejmé, že k nemu chodiť chcú. Matka predložila ako dôkaz pravdepodobnej nevhodnosti jeho správania lekárske správy, tie však nemôžu obstať. Jednak ich spochybňuje, a poukazuje na nezrovnalosti časové aj skutkové, ktoré sú v nich obsiahnuté. Ak malo prísť k tak závažnému konaniu ako uvádza matka, nie je mu jasné, prečo lekárska správa vznikla až 3 dni po údajnom incidente. Konanie matky je len účelovým konaním v snahe podporiť jej podanie. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktorý opakovane neakceptoval lekárske správy, ktoré vznikli dlhý časový odstup od údajnej udalosti. Aj v danom prípade za 3 dni od údajného incidentu sa mohli údajní poškodení poraniť rôznymi inými spôsobmi. Rovnako mu nie je jasné, prečo matka a jej druh nešli na pohotovosť, ale počkali na vyšetrenie lekára, ktorý mimochodom je s nimi úzko spätý. Tiež poukázal na to, že doklad o stave PN bol vystavený spätne a lekárska správa matky vznikla v čase 8.47 hod. a jej druh 8.54 hod., tzn. že lekár mal na prehliadku matky len pár minút, tak ako mohol lekár tak dôsledne vyšetriť obe poškodenia za tak extrémne krátky čas. Podľa jeho názoru súd vydal predbežné opatrenie bez jediného dôkazu, že by maloleté boli akokoľvek ohrozené. Svoje rozhodnutie založil len na nepodložených tvrdeniach matky, ktorá predložila síce lekárske správy seba a jej druhu, avšak ide o dôkazy ľahko vyvrátiteľné a nespôsobilé. Rovnako sa súd nezaoberal ani ich minulosťou. Matka už v čase rozvodu klamala, že jej druh je iba kamarát s ktorým sa dokáže rozprávať o rôznych veciach, nakoniec ich našiel v nočných hodinách v predajni potravín, ktorú vlastní druh matky, ku ktorému sa hneď po rozvode presťahovala. Sám ako človek nikdy nebol ani len označený za násilníka, nikdy ho neriešil žiadny orgán za jeho správanie, je človekom, ktorý sa konfliktu zďaleka vyhne. Hoci súd má právo odôvodnenie neuviesť, podmienky pre toto konanie naplnené neboli. V návrhu totiž žiadne skutkové a právne dôvody na nariadenie predbežného opatrenia nie sú. V ďalšej časti odvolania popísal incident, ku ktorému malo dôjsť dňa 26.04.2014 tak ako ho vníma on. Išlo o fyzický konflikt medzi matkou, jej druhom, ním (otcom detí) a jeho otcom, pri ktorom konal v sebaobrane a nutnej obrane, o zraneniach matkinho druhu, ktoré uvádza lekárska správa však nevie. Jeho šok vystriedal strach o jeho otca v dôsledku čoho zavolali políciu a podali trestné oznámenie na druhu matky. Mal. O. videla ako druh matky napadol jeho otca aj celý priebeh tohto incidentu. Po odchode polície deti išli spať, spali celú noc bez problémov a nežiadali ho, že chcú ísť domov a zotrvali u neho aj v nedeľu. V pondelok ráno tak ako znie právoplatný rozsudok odovzdal deti matke. Aj odovzdanie prebehlo bez problémov ako vždy. Po príchode detí domov matka však zistila, že podal trestné oznámenie, čo spustilo celý tento proces. Podľa jeho úsudku v skutočnosti ide len o to, aby matka zabezpečila dôkazy svojmu druhovi proti podanému trestnému oznámeniu a chce na to použiť ako rukojemníkov svoje vlastné maloleté deti a jeho pošpiniť. Súd rozhodol okamžite a pod vplyvom matky, hoci nikdy nepreukázala, že by maloletým ubližoval. Všetky jej tvrdenia nemajú v sebe ani len základ reality a sú tvrdeniami účelovými.

Kolízny opatrovník a matka odvolanie nepodali.

Kolízny opatrovník podal písomné vyjadrenie k doručenému odvolaniu, ale len v tom zmysle, že zatiaľ sa k zvereniu maloletých detí vyjadrovať nebude.

Matka podala obširne písomné vyjadrenie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne s tým, že rozhodnutie súdu považuje za vecne správne. S odvolaním otca nesúhlasí. Má pochybnosti o

vytvorenom silnom citovom vzťahu detí k otcovi. To, že tento vzťah je narušený možno vyvodit' zo správania detí. Deti mali odpor k tomu, aby chodili k otcovi a to dlhodobo. Matka preto asi pred pol rokom navštívila Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, kde s ňou vykonala pohovor psychologička Mgr. N. I. a navrhuje, aby si súd predmetný záznam vyžiadal. Matka a jej druh boli svedkom toho, ako otec bil mal. J.. Dňa 18.05.2014 otec prišiel na Prvé sväté prijímanie mal. O. do Rímskokatolíckeho kostola v D. K., pričom pred kostolom sa mal stretnúť s matkou a mal. J., keď sa k nim priblížil mal. J. zneistela a chytila sa matky a s otcom hovoriť nechcela, odvrátila sa a ťahala matku do kostola. Deti nechcú otcovi dvíhať telefón, keď im otec volá, ich správanie sa vždy zmení na ustráchané. Mal. O. má svoj telefón, ale otcovi nevolá. Maloleté deti otca oslovujú najčastejšie tata, nikdy mu nehovoria zdrobnele ocko alebo tatino. Poukázala na to, že maloleté deti často maľujú, matke robia prekvapenie s tým, že svoje kresby ukryjú niekde v dome a tvrdia, že prišla im pošta. Nikdy sa však nestalo, že by maľovali obrázok alebo poštu pre otca. K učeniu mal. O. s otcom uviedla, že otec učenie maloletej v predmete anglický jazyk nezvládal. Matka sa neobáva obvinenia z krivej výpovede a marenia spravodlivosti, keďže na toto nie je žiaden dôkaz. Matka návrh na zákaz styku rozhodne nepodávala preto, že otec núti deti nadmerne chodiť do kostola. Už v návrhu uviedla, že je veriaca, deti vedie k viere a k úcte k Bohu, chodí s deťmi do kostola, ale v primeranej viere a s ohľadom na vek detí. Otec má vedomosti o tom, že deti k nemu nechcú chodiť. Dôkazom toho je to, že mal. O. navštívil niekedy na prelome mesiacov apríl a máj 2014, kedy jej povedal, že pokiaľ k nemu na návštevu chodiť nechce, tak nemusí. Udalosti zo dňa 26.04.2014 sa nestali tak ako to popisuje otec. To, že mal. J. bola ospalá nie je pravda. Po celú cestu autom k domu otca plakala, že ona k otcovi nechce ísť. Mal. O. ju utešovala, že je to iba na jeden deň, potom idú späť k mame. Maloleté neboli na celodennej oslave, matka ich od otca prevzala o 15.50 hod.. Otec po prevzatí bil mal. J., čo mu matka nechcela dovoliť. W. K. (druh matky) sa zastal matky, ktorá je tehotná. K napadnutiu chránených osôb - tehotnej ženy a maloletého dieťaťa, skutočne prišlo. Druh matky na nikoho nezaútočil a už rozhodne nie tak, ako to uvádza otec a nebol pod vplyvom alkoholu. Pri ošetrovaní minimálne chirurg, ktorý mu zašival peru, by v prípade požitia alkoholu toto musel rozhodne cítiť. Poprel, že by ona alebo jej druh boli v nejakom bližšom vzťahu s ošetrojúcim lekárom, alebo jeho zdravotnou sestrou. Otec pokračuje vo vytváraní dojmu, že druh matky W. K. je osobou nevhodnou pre matku, resp. pre výchovu maloletých detí. Ohradzuje proti obvineniu otca, že jej druh je člen organizovanej skupiny ktorá na U. páchala trestnú činnosť. Jej druh vlastní prevádzku obchodu s potravinami, pričom podniká od roku 2004. Otec nie je vysporiadaný s minulosťou, hoci rozvod a vypořádanie majetku prebehlo ešte v roku 2012, stále sa k tomu vracia a do vzťahov medzi ním, matkou a deťmi zaťahuje minulé udalosti. Je potrebné uviesť, že otec opustil spoločnú domácnosť v apríli 2012, pričom ich manželstvo pred rozvodom nefungovalo minimálne tri roky. Incident, ktorý otec v odvolaní spomína sa stal nie v nočných hodinách, ale asi o siedmej hodine večer. Dôvodom pre podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia a bezprostredným impulzom k tomu je skutočnosť, že otec zbil mal. J. pred očami matky. K podanému vyjadreniu matka pripojila kópiu SMS správ, ktoré jej písala mal. O. v čase, keď bola u otca. V závere vyjadrenia uviedla, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa ako aj právne posúdenie veci za správne a navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu otca maloletých je treba priznať úspech, keďže napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je vecne správne.

Návrh na vydanie predbežného opatrenia podala matka podaním zo dňa 30.04.2014. Uviedla v ňom, že rozsudkom Okresného súdu Senica, č.k. 7P/34/2012-35 zo dňa 17.05.2012 súd rozviedol manželstvo rodičov detí a schválil rodičovskú dohodu, predmetom ktorej bolo zverenie mal. O., nar. XX.XX.XXXX a mal. J., nar. XX.XX.XXXX do osobnej striedavej starostlivosti oboch rodičov tak, že túto zabezpečuje párný týždeň v roku matka a každý nepárny týždeň v roku otec. Súd rozhodol, že maloleté deti bude zastupovať každý z rodičov a spravovať ich majetok s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku a vyživovaciu povinnosť rodičov vzájomne voči maloletým deťom neurčil. Po rozvode manželstva realizovali rodičia striedavú starostlivosť s počiatku len v prípade mal. J., mal. O. po dobu 3 mesiacov odmietala ísť k otcovi a striedavá starostlivosť sa začala realizovať až v novembri 2012. Striedavá starostlivosť nebola od počiatku ideálna, prejavili sa rôzne prístupy otca matke k výchove detí, napr. mal.

O. potrebuje, aby sa jej dospelý človek venoval pri učení. Otec jej len skontroluje úlohy. Matka s mal. O. nielen píše úlohy, ale venuje sa jej aj pri precvičovaní učiva, najmä gramatiky, matematiky a angličtiny. U otca majú deti iný režim aj pokiaľ ide o hygienu, neumývajú sa pravidelne, nesprchujú sa každý deň. Otec od detí nevyžaduje plnenie povinností ako je učenie sa a okrem úloh upratovanie po sebe a podobne. Matka vie, že otec, resp. jeho rodičia vyžadujú od detí, aby v nadmernej miere chodili do kostola, niekedy i trikrát denne. Matka je veriaca, vedie deti k viere, tieto navštevujú kostol, no s rozumnou mierou. Matka vie aj to, že rodičia otca sa o nej vyjadrujú dehonestujúcim spôsobom pred deťmi, tohto sa vždy obávala a vie, že to na deti zle pôsobí. Výrazné problémy pri realizácii striedavej starostlivosti sa objavili asi pred pol rokom, na jeseň 2013. V apríli 2014 sa už problémy vyskytovali pravidelne, deti opätovne nechcú ísť k otcovi, pýtajú sa, kedy k nemu pôjdu, ako dlho tam budú. Keď sú u otca volajú matke a staršia O. píše matke textové správy aj niekoľko správ denne, pričom obsah SMS je rôzny, ale často sa opakujú SMS správy so žiadosťou, aby matka im zavolała. Na deťoch dosiaľ neboli viditeľné fyzické známky bitia, nikdy nemali modriny, nesťažovali sa na bitku, vlastne takmer vôbec nechceli hovoriť o tom, čo sa deje u otca. Keď sa ich matka spýtala, ako tak bolo, mlčia a sú zarazené. Po návrate od otca sú ustráchané a mal. O. pred matkou povedala, že sa otca bojí a asi dva - trikrát povedala „J. neplač, lebo nás zase zbijú“. Matka tomu neprikladala význam. Vo svetle posledných udalostí, to ale svedčí o tom, že deti u otca dostali bitku viackrát. V ďalšom popísala dej, ku ktorému došlo 26.04.2014, keď si ich od otca zobrala o 15.50 hod. s tým, že idú spoločne na oslavu a po oslave ich viezla späť. Mal. J. nechcela ísť k otcovi, plakala, čo trvalo celou cestou autom. Keď prišli pred otcov dom O. vystúpila a šla do domu, mal. J. nechcela vystúpiť a bránila sa tomu, aby matka ju z auta vybrala, napínalo ju na zvracanie, matka ju pritom zobrala na ruky a šli spoločne ku dverám do domu. Keď matka postavila dieťa na zem J. nechcela vojsť do domu, stála pred domom v ruke držiac mobil, otec ju požiadal nech mu ten mobil dá, keď natiahla k otcovi ruku s mobilom, ten ju za ruku schmatol a vtiahol do predsiene rodinného domu, kde ju stále držiac jednou rukou začal druhou rukou biť po zadku a chrpte. Takto ju uderil niekoľkokrát, pričom matka mu v tom chcela zabrániť, volala nech J. nebije. Po tom sa strhol incident, pri ktorom otec a starý otec detí napadli matku a jej partnera. Od tejto udalosti nechcú deti ani počuť o tom, že majú ísť opäť k otcovi. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby súd vydal predbežné opatrenie, ktorým súd maloleté deti zverí do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec je povinný prispievať na výživu mal. O. sumou 30,- Eur, na výživu mal. J. 30,- Eur mesačne s účinnosťou od 29.04.2014 vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Zároveň navrhla, aby súd zakázal styk otca s maloletými deťmi s tým, že toto predbežné opatrenie platí do právoplatnosti rozhodnutia o zmene úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom.

K návrhu matka pripojila listinné dôkazy a to úradný záznam zo dňa 28.04.2014, v ktorom matka navštívila Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, kde uviedla popis incidentu, ktorý je obsiahnutý aj v návrhu, pričom okrem toho, že otec maloletú vtiahol do domu uviedla, že prebehol incident medzi otcom a ňou, otec je taktiež schytil bolestivo ruku z čoho jej vznikli modriny o čom má aj lekársky záznam. Keď to videl jej druh okamžite vyskočil z auta, postavil sa medzi nich, aby ju bránil. Chce len poznamenať, že maloleté deti sa otca boja, na styk nechcú chodiť, ale boja sa aj niečo povedať, pretože majú obavu, že ich otec fyzicky potrestá.

Podľa lekárskeho potvrdenia zo dňa 29.04.2014, podľa ktorého bola napadnutá bývalým manželom 26.04.2014 bola aj na polícii, stlačil jej ruku, kopol ju do členka, má modriny na paži ako aj prstoch po silnom stlačení. Podľa ďalšej lekárskej správy vyhotovenej MUDr. K. V., druh matky K. W. bol takisto 29.04.2014 u lekára s tým, že bol fyzicky napadnutý 26.04.2014, dostal údery päťou do tváre a hlavy, do trupu, bol na LSPP v Senici, na chirurgickom oddelení v Skalici. Bola robená sutura hornej pery, na hlave nad pravým uchom opuch, stopy po úderoch, odrenina pravej temporálnej oblasti, udáva, že je malátny, má bolesti hlavy.

V spise sa nachádza potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti druhu matky W. K. vystavené 29.04.2014 s tým, že práceneschopný je od 28.04.2014.

K spisu je pripojený rozvodový spis rodičov detí, z obsahu ktorého je zrejmé, že manželstvo rodičov bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 17.05.2012, č.k. 7P/34/2012-35, ktorý nadobudol právoplatnosť 07.06.2012. Predmetným rozsudkom súd rozviedol manželstvo rodičov a

schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej na čas po rozvode súd maloleté deti O. a J. zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Súd vyživovaciu povinnosť rodičov vzájomne voči maloletým deťom neurčil. Podľa odôvodnenia predmetného rozsudku účastníci sa po jeho vyhlásení vzdali práva podať odvolanie, preto rozsudok je stručný, obsahuje len citovanie právnych ustanovení, podľa ktorých súd rozhodol a ako príčinu rozvratu manželstva súd uviedol citové odcudzenie sa navrhovateľky v dôsledku jej osobného presvedčenia, že odporca uprednostňuje svojich rodičov pred ňou a deťmi, pocitu, že odporca jej nikdy nedal za pravdu, čo viedlo k hádkam, postupom času k obmedzeniu komunikácie, nezhodám aj v intímnom živote. Rozvod bol zavŕšený tým, že odporca sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval začiatkom mesiaca apríl 2012 do domácnosti svojich rodičov, kde žije doteraz. Iný dôvod rozvratu manželstva spolužitia preukázaný nebol a ani jeden z účastníkov neponúkol súdu ďalšie dôkazy.

Súd na základe predmetných dokladov a návrhu vydal predbežné opatrenie, ktorého správnosť je predmetom prieskumu odvolacím súdom.

Z obsahu spisu, z pripojených spisov je teda nesporné, že rozsudkom Okresného súdu Senica, č.k. 7P/34/2012-35 zo dňa 17.05.2012 súd rozviedol manželstvo rodičov detí a schválil rodičovskú dohodu, predmetom ktorej bolo zverenie mal. O., nar. XX.XX.XXXX a mal. J., nar. XX.XX.XXXX do osobnej striedavej starostlivosti oboch rodičov tak, že túto zabezpečuje párný týždeň v roku od pondelka od 8.00 hod. do streda 8.00 hod. matka a od stredy od 8.00 hod. do piatku do 18.00 hod. otec, od piatku od 18.00 hod. do pondelka do 8.00 hod. matka, každý nepárny týždeň v roku od pondelka od 8.00 hod. do stredy do 8.00 hod. otec, od stredy od 8.00 hod. do piatku do 18.00 hod. matka, od piatku od 18.00 hod. do pondelka do 8.00 hod. otec s tým, že každý rodič je povinný v stanovenom čase odovzdať maloleté deti do osobnej starostlivosti druhého rodiča s jeho osobnými vecami a riadne ho pripraviť počnúc právoplatnosťou predmetného rozsudku. Súd rozhodol, že maloleté deti bude zastupovať každý z rodičov a spravovať ich majetok s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku a vyživovaciu povinnosť rodičov vzájomne voči maloletým deťom neurčil. Ide o kompletnú úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletým deťom.

V zmysle § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

V zmysle § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

V zmysle § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Podľa ods. 8 tohto ustanovenia o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

V zmysle § 76 ods. 3 O.s.p. súd pri nariadení predbežného opatrenia uloží navrhovateľovi, aby v lehote, ktorú mu určí, podal návrh na začatie konania na súde alebo na rozhodcovskom súde; ak ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, súd vydá uznesenie o začatí konania. Môže tiež určiť, že predbežné opatrenie bude trvať len po určený čas.

V zmysle § 25 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom, alebo ho zakáže. Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený súdom, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Ak je to

potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.

V zmysle § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia. Rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do starostlivosti uplatňuje svoju úlohu vo výchove dieťaťa prostredníctvom styku s dieťaťom. Zákon pritom vo vyššie citovaných ustanoveniach uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom, iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk súd.

V zmysle § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom sa uskutočňuje podľa stavu zisteného v čase rozhodovania súdu (§ 154 ods. 1 O.s.p.). Po tejto úprave však môžu nastať zmeny tak v pomeroch rodičov, ako aj v pomeroch maloletých detí, odôvodňujúcich zmenu pôvodného rozhodnutia súdu príp. dohody rodičov o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Iba zmena závažnejšieho charakteru môže byť dôvodom na takú zmenu rozhodnutia. Zmena pomerov môže spočívať v rôznych okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska záujmu maloletých detí, pretože pri úvahe o tom, či sa má zmeniť rozhodnutie alebo dohoda rodičov, treba mať na zreteli záujem dieťaťa na jeho riadnej výchove, pri rešpektovaní stálosti výchovného prostredia. Zmena doterajšieho výchovného prostredia je odôvodnená najmä vtedy, keď doterajšie opatrenie urobené súdom už nezabezpečuje priaznivé podmienky pre úspešný vývoj maloletého. Základným predpokladom pre zmenu pôvodného rozhodnutia súdu je, že od pôvodného rozhodnutia došlo k takej zmene pomerov, ktorá zohľadňujúc záujem maloletého, vyžaduje zmenu pôvodnej úpravy.

Podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona. Rodičovské práva a povinnosti patria obidvom rodičom. <<http://www.najpravo.sk/judikatura/rodinne-pravo/uprava-styku-s-dietatom/rodicovske-prava-a-povinnosti-a-pravna-uprava-styku-rodicov-s-ich-maloletymi-detmi.html>>

Ust. § 76 ods. 1 O.s.p. obsahuje demonštratívny výpočet možných predbežných opatrení, ktoré súd môže nariadiť. Keďže zákonodarca v cit. ust. uvádza iba demonštratívny výpočet možných predbežných opatrení, je možné vydať predbežné opatrenie aj iného obsahu, teda i predbežne upraviť styk rodiča s dieťaťom.

--Po rozpade rodiny s maloletými deťmi rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je ani pri plnom rešpektovaní práv samých maloletých zákonného, o to menej ústavného právneho dôvodu na to, aby rodičovi, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, bol styk s ním zakázaný, resp. neprimerane obmedzený. <<http://www.najpravo.sk/judikatura/rodinne-pravo/uprava-styku-s-dietatom/dovody-pre-obmedzenie-alebo-zakaz-styku-rodicia-s-dietatom.html>>

Procesným inštitútom, ktorý umožňuje poskytnúť ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam do toho času, kým sa definitívne nerozhodne o veci samej je predbežné opatrenie. Pred nariadením predbežného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť však osvedčený. Pod potrebou dočasnej úpravy účastníkov treba rozumieť stav vzťahov účastníkov, ktorý neznesie odklad. Aj vtedy, ak sú inak splnené formálne predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, súd musí zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov alebo tretích osôb. Navrhovateľ predbežného opatrenia musí mať právny záujem na predbežnom opatrení, t.j. musí osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Súd poskytuje zabezpečenie prostredníctvom predbežného opatrenia len v prípade, keď obsah jeho výroku neporušuje žiadne

ústavou zaručené právo alebo slobodu, teda za predpokladu, že postupom súdu alebo obsahom výroku nedochádza k zásahu do práv a slobôd garantovaných ústavou, ústavnými zákonmi.

Z ust. § 74 a nasl. O.s.p. vyplýva, že predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie vo veci a jeho účelom je iba dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením predbežného opatrenia účastník nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečie bezprostredne hroziacej ujmy.

Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade rozhodne neboli naplnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia, keďže neboli ničím ani len osvedčené tvrdenia matky, že pri realizácii striedavej výchovy u otca dochádza k ohrozovaniu života, zdravia alebo vývoja mal. O. a mal. J.. Celý návrh na vydanie predbežného opatrenia je založený a odôvodnený incidentom, ku ktorému malo dôjsť medzi matkou a jej druhom na jednej strane a otcom detí a jeho otcom na strane druhej, pričom dôsledkom boli fyzické ataky a otec podal na druhu matky trestné oznámenie, pričom matka s jej druhom po troch dňoch vyhľadali lekára za účelom ošetrovania utrpených zranení. Táto skutočnosť však nie je dôvodom na vydanie predbežného opatrenia, tak závažného dosahu a rozsahu, aké je navrhované matkou.

To, že otec mal. J. mal biť nie je žiadnym spôsobom osvedčené a tomu, že určite nešlo o vážne a úmyselné ohrozovanie maloletej nasvedčuje aj okolnosť, že matka deti u otca nechala a tieto otca zostali podľa súdom upraveného styku a otec ich matke vrátil v stanovený čas. Ani ostatné menej vážne dôvody, o ktorých sa matka zmieňuje v návrhu, tzn. že deti k otcovi chodia s nevôľou a po pobyte u neho nerozprávajú o tom, čo a ako bolo u otca a pod., nie sú dostatočnými dôvodmi na rozhodnutie tak závažným spôsobom, tzn. nariadením predbežného opatrenia, ktorého dôsledkom by mala byť úplná zmena predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností.

Treba zdôrazniť, že podľa už citovaného § 74 O.s.p. súd môže nariadiť predbežné opatrenia, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov. V návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je potrebné preukázať naliehavý právny záujem. Danosť právneho záujmu sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti takéhoto súdneho rozhodnutia, dominuje však predovšetkým osvedčenie toho, že nariadením predbežného opatrenia sa dosiahne účel ochrany poskytnutej súdom v základom konaní. Potvrdením existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania o nariadení predbežného opatrenia je aj vzťah predpokladanej ochrany k ochrane vo veci samej. Už v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (jeho petitu) musí byť zrejmé, čoho sa navrhovateľ mieni domáhať v budúcom konaní vo veci samej, a teda akú žalobu mieni podať. Účelom predbežného opatrenia teda je, aby ohrozený účastník mohol začať, alebo už v začatom spore nerušene uplatňovať svoj nárok do času definitívnej súdnej ochrany.

Z obsahu spisu zatiaľ nevyplýva, že by matka podala návrh na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností zverením detí do jej osobnej starostlivosti, určenia výživného a napokon i zákazu styku otca s deťmi. Ani súd prvého stupňa nezačal takéto konania, hoci zákon v ust. § 76 ods. 3 O.s.p. mu to výslovne ukladá. Z obsahu výroku napadnutého uznesenia nevyplýva ani len dočasnosť rozhodnutia a nie je v ňom ani zmienky o tom, že týmto rozhodnutím sa mení prechádzajúce právoplatné rozhodnutie súdu týkajúce sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností.

Napadnutým uznesením tak súd prvého stupňa vytvoril zákonom neprípustný stav, že popri sebe existujú dve rozhodnutia súdu o výkone rodičovských práv a povinností, z ktorých rozsudok Okresného súdu Senica, č.k. 7P/34/2012-35 zo dňa 17.05.2012 je právoplatný a vykonateľný a napadnuté uznesenie

je tiež vykonateľné. Podľa zaužívanej súdnej praxe nie je možné, aby právoplatné rozhodnutie bolo zmenené uznesením o nariadení predbežného opatrenia, pretože takýto zásah by neprípustne narušil právnu istotu, ktorú zabezpečuje existujúci právoplatný a vykonateľný rozsudok súdu.

Za uvedených okolností, rozhodnutie súdu prvého stupňa je neprávne. Okrem už uvedeného v predchádzajúcom texte, v danom prípade neboli splnené zákonom stanovené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia a to ani potreba okamžitej dočasnej úpravy pomerov účastníkov a ani nebezpečie bezprostredne hroziacej ujmy.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa postupom podľa § 220 O.s.p. zmenil a návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.